

на челоуѣческото тѣло, щото храната не е възможно да е равно иста въ Сѣверныте и Южныте области на Европа. Но пакъ тая разлика е по мало достозамѣчителна за дѣцата нежели за возрастыте. По топлыте мѣста ядатъ по мало месо и по вече растителны вещества; понеже тѣи изыскуватъ по мало сила отъ органыте на пицевареніето, които топлината не полага въ големо дѣйствіе.

Времената годишны, пролѣтъ, лѣто есенъ, и зима, преносятъ най много тѣя разлики за жителите на Европа. Зимѣ тѣлото има по големо дѣйствіе, стомахъ-атъ смила лесно. Изыскувася убо едно храненіе по силно и по изобилно.

Когда дѣцата станатъ дванадесятогодишни или четыринадесятогодишни порастнуваніето на тѣлото става толко скоро щото иматъ потреба отъ порядочно поправленіе: гледагы тогда челоуѣкъ че ядатъ безмѣрны коматы хлѣбъ, не ся насыщаватъ освенъ несовершенно, и са всегда готови да повторятъ ручока. Благоразумните родители като прегледатъ тѣя феномены поправляватъ храната на своите чада, и я направятъ по существителна, имѣющи всичкото попеченіе дагы пазятъ отъ безмѣрното яденіе и найпаче отъ трудны пицеваренія, които може да са то-